

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 43	Utgitt 17. november	1951
Innhold.		
		Side
Skr. om endr. i helseforskriftene for Kragerø		877
» om stengjevedtekt for utsalsstader i Austrheim		878
» om regulering av Veitvedt i Oslo m. v.		878
» om do. av Vennersborgveien 10 og Nedre Skogvei 6, Bestun i Oslo m. v.		879
» om at personer som kommer fra utlandet forbyes adgang til fjøs eller stall m. v. for hest, storfe, småfe og gris		879
» om øvelseskjøring med motorvogn i Drammen		880
Bestem. om omsetning m. v. av tømmer		883
Regler om gjennomføring av bestem. om omsetning m. v. av tømmer i visse distrikter		886
Skr. om regulering av Vestre Bjervamoen i Lunde		886
» om vedtekt til § 48 i bygningsloven for Brumunddal bygn.komm.		888
» om do. til § 94 i bygningsloven for Horten		888
» om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Frei		889
» om regulering av en del av Eiksmarka i Bærum m. v.		889
» om do. av Øvre Myrvold i Bodin m. v.		890
» om bygningsvedtekter for Hof i Vestfold		891
Res. om utvidelse av kjøpstaden Levanger		893
» om endr. i res. om forbud mot fangst av sei under 35 cm		894

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

31. oktbr.

Med hjemmel i § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Kragerø bystyre i møte 25. mai 1951 om endring av § 36, 1. avsnitt i helseforskriftene for Kragerø, dog med en endring av siste setning.

§ 36, 1. avsnitt skal lyde:

Lik må ikke henligge så lenge at det ved stank forårsaker ulemper. Om hvert dødsfall som inntreffer innen byen eller på byens havn, skal der før begravelse kan finne sted, på fastsatt skjema skaffes erklæring fra lege som har synet liket.

Skjemaet leveres rekvirenten (den som har plikt til å melde dødsfallet) i forseglet konvolutt som adresseres til skifteretten på dødsstedet.

1. novbr. **Skriv** frå Sosialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon frå 25. april 1924 stadfester departementet med dette i samhøve med lov nr. 5 frå 25. juli 1913 vedtaket åt A u s t r h e i m heradstyre, Hordaland fylke, i møte 5. oktober 1951 om brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader.

§ 1 skal lyde:

Utsalsstader for varor skal på kvardagar vera stengde såleis: I vinterhalvåret — 1. oktober til 1. april — frå kl. 18 til kl. 8.30. I sumarhalvåret frå kl. 18 til kl. 8.

Jol-, nyårs-, påske- og pinseaftan stengjest kl. 16.

2. novbr. **Skrivelse** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Oslo bystyre i møte 6. september 1951 om regulerings- og bebyggelsesplan for del av gnr. 89, bnr. 1, Veitvedt, Oslo.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtaket s. d. om v e d t e k t e r i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 2 etasjer.

2. Våningshus, butikker og garasjer legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Hvis forskriftsmessig avstand oppnås, kan mindre utbygg på våningshus tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og kan oppføres i en etasje.

3. Gesimshøyden på våningshus må ikke være over 7 meter, mønehøyde ikke over 9 meter. Ens takform må gjennomføres innenfor de enkelte boliggrupper.

4. Husfargen må godkjennes av bygningsvesenet.

5. Mot regulert vei plantes lav hekk, mellom tomtene settes ikke gjerde.

6. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som kan virke sjenerende for naboer.

7. Selger av hus er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

8. Unntak fra disse vedtekter kan hvor særlige grunner taler for det tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Aker.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

3. novbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Oslo formannskap i møte 18. oktober 1951 om regulerings- og bebyggelsesplan for gnr. 6, bnr. 23 og 38, Vennersborgveien 10 og Nedre Skogvei 6, Bestun, Oslo.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet formannskapets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Formannskapets vedtak er fattet i henhold til bykommune-lovens § 24.

Vedtektene lyder så:

1. Samtlige rekkehus skal innredes for vanlig boligbebyggelse. Husenes plasering og størrelse er vist på planen.
2. Etasjeantallet er angitt på planen. Den nøyaktige gesimshøyde og eventuell avtrapning fastsettes av bygningskontrollen. Ens takform og takvinkel gjennomføres for alle blokker.
3. Tørkestativer kan anbringes i det fri og løses hagemessig med innhegning i form av pergola eller lignende.
4. Det oppsettes felles antenneanlegg for hver bygningsrekke.
5. Husene skal gis samstemt materiale og fargebehandling som skal godkjennes av bygningskontrollen.
6. Det må til bygningskontrollen innsendes særskilt takplan (med oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.
7. Garasjer utføres i ildfast materiale.
8. Området rundt samtlige bygninger gis en parkmessig behandling. Planerings- og beplantningsplan for hele anlegget i M. 1:200 skal foreligge sammen med bygningstegningene og godkjennes av bygartneren.
9. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4 og 5 kan tillates av reguleringsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter hvor særlige grunner taler for det. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

3. novbr.

I medhold av lov nr. 7 av 4. juli 1927 og § 7 i lov av 14. juli 1894 med senere tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer bestemmes:

- I. Personer som kommer eller er kommet fra utlandet forbys adgang til rom som brukes som fjøs eller stall for hest, storfe,

3. novbr. småfe eller gris eller som oppbevaringssted for fôr eller strø for slike dyr eller til eiendommer hvor det er klauvbærende dyr med mindre de
1. enten uavbrutt i de sist forløpne 3 måneder har oppholdt seg her i riket
 2. eller de ved innreisen eller etterpå foretar eller har foretatt betryggende desinfeksjon av sin person, tøy og bagasje.
- II. Desinfeksjon blir å foreta på en desinfeksjonsanstalt eller etter anvisning av en veterinær som pålegges å gi opplysning derom. Oslo desinfeksjonsanstalt er åpen mellom kl. 9 og kl. 13.
- III. Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.
- IV. Disse bestemmelser, som Veterinærdirektoratet kan dispensere fra trer i kraft straks.

3. novbr. **Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.**

Øvelseskjøring med motorvogn i Drammen.

I. Med hjemmel i motorvognlovens § 15, 9. ledd, fastsettes at politimesteren i Drammen har adgang til å begrense antallet av autoriserte sjåførlærere i Drammen ned til 4 med samme antall godkjente lærevogner. Politimesteren i Drammen gir de foran nevnte autorisasjoner samt fordeler adgangen til å få registrert godkjent lærevogn.

I Drammen er øvelseskjøring med motorvogn innen byens grenser bare tillatt med autorisert sjåførlærer og godkjent lærevogn. For lærevogner og undervisning gjelder nedenstående instruks. Overtredelse av de her fastsatte bestemmelser kan straffes etter § 29, 1, jfr. § 15, i motorvognloven.

II. *Instruks.*

A) *Sjåførlæreren.*

1. Søknaden om å bli godkjent som sjåførlærer og som hjelpe-lærer stiles til politimesteren i Drammen. Søkeren må ha fylt 21 år.

I søknaden må være oppgitt når og hvor søkeren har fått utstedt førerkort for motorvogn, samt når dette er fornyet og/eller utvidet. Førerkort skal forevises samtidig med at søknaden leveres.

Med søknaden skal følge:

- a) Ny legeattest angående søkerens syn, hørsel og helse (skjema nr. 202).
- b) Attest for ett års praksis på bilverksted eller avgangsvitnesbyrd fra teknisk skole — maskinlinjen. Det forutsettes konferert med Statens bilsakkyndige i distriktet, hvis det kan

være tvil om vedkommende skole eller verksted gir tilfreds- 3. novbr.
stillende opplæring på dette område.

- c) Attest fra to troverdige menn om tre års kjørepraksis med motorvogn, hvorav minst ett år i by hvor trafikkforholdet kan antas å være minst like vanskelig som i Drammen.
- d) Attest fra politiet på de steder hvor søkeren har bodd i de tre siste år, om at han i denne tid ikke har vært straffet eller tildelt advarsel for beruselse. Er han for øvrig straffet, må dette opplyses.

2. Finner politiet at alle opplysninger om søkeren er tilfredsstillende og er det etter I. plass til flere sjåførlærere eller hjelpe- lærere, sender politiet søkeren til Statens bilsakkyndige til prøving. Denne bestemmer tid og sted for prøven.

Prøven skal omfatte en teoretisk og en praktisk del.

- a) Kjennskap til motorvognloven og de med hjemmel i denne utferdigede forskrifter. Kjennskap til trafikkreglene og politi- vedtekter vedrørende trafikken.
- b) Kjennskap til motorvognens konstruksjon, oppbygging og behandling, maskineriet og de forskjellige delers navn og virkemåte, spesielt bremses og styring, kravene til korrekt for-, og bak- og skiltlys, innskiftning av lyspærer.
- c) Ferdighet i å gi kjøreundervisning. Denne prøve foretas med elev som har kjørt 3—5 timer. Prøven foretas i godkjent lærevogn. Det skal ved bedømmelse tas særlig hensyn til hvorvidt søkeren kan skjønnes å ha pedagogiske evner.
- d) En kjøreprøve i trafikken for å fastslå at søkeren har full kjøreferdighet.

Før prøven erlegger søkeren forskuddsvis gebyr kr. 25,00 til Statens bilsakkyndige. Bestås ikke prøven kan en ny prøve først avlegges etter et tidsrom som den bilsakkyndige fast- setter og mot erleggelse av nytt gebyr. Fornyet prøve skal som regel avlegges for den bilsakkyndige som foretok den tidligere.

3. Hvis prøven er bestått gir politiet søkeren skriftlig autorisa- sjon som sjåførlærer eller hjelpelærer i Drammen by. Under øvelseskjøringen innen dette området skal læreren ha tillatelsen med seg.

Tillatelsen gjelder for 5 år, men politiet kan inndra den når vedkommende ikke lenger fyller de betingelser som stilles for å være lærer. Tillatelsen bortfaller også hvis den ikke har vært nyttet i et sammenhengende år og det ikke kan gis en grunn som politiet godkjenner for avbrytelsen. Under langvarig syk- dom o. l. kan politiet autorisere en erfaren og vel anskrevet

3. novbr. hjelpelærer som ansvarshavende i steden for vedkommende sjåførlærer.

Uforsørget enke etter sjåførlærer kan få beholde tillatelsen til å fortsette øvelseskjøringen, når hun ikke har annet erverv eller tilstrekkelig formue. Hun må da ansette en ansvarshavende som er godkjent av politiet. Den ansvarshavende må fylle de krav som stilles til sjåførlærer.

Som regel skal personer som har vist seg som dyktige og samvittighetsfulle hjelpelærere komme først i betraktning når ny sjåførlærer skal autoriseres. Under ellers like forhold skal det tas hensyn til søkerens ansiennitet som hjelpelærer.

I tillatelsen kan tas inn vilkår om plikt til å drive sjåføropplæring som hovedyrke, enten personlig eller ved godkjent hjelpelærer.

Bestemmelsene foran under II, A 1, kan fravikes når det gjelder personer som allerede med autorisasjon driver øvelseskjøring med motorvogn på stedet eller på grunn av forholdene har vært tvunget til midlertidig å opphøre med sådan virksomhet.

B) *Hjelpelærer.*

Det stilles samme krav til hjelpelærers kvalifikasjoner som til sjåførlærer (se foran). Hjelpelærer får av politiet tillatelse som sådan hos en bestemt sjåførlærer. Den bortfaller og må leveres tilbake til politiet når han trer ut av dennes tjeneste.

Hvor godkjennelse av hjelpelærer søkes oppnådd, vil ledige, men velanbefalte og dyktige hjelpelærere foretrekkes.

C) *Lærevogn.*

Sjåførlæreren plikter å ha lærevogn utstyrt med dobbelte pedaler, særskilt kontakt for signalhorn, særskilt vinduspusser, samt særskilt speil så læreren kan ha oversikt over kjørebane. For øvrig skal vognen være av slik konstruksjon og med slikt utstyr som politiet i samråd med Statens bilsakkyndige fastsetter. Sjåførlæreren må derfor ikke anskaffe lærevogn som ikke tilfredsstillr de samme myndigheters krav.

Politiet kan godkjenne reservevogn til bruk, mens lærevognen er til reparasjon eller av andre grunner er ute av drift. Lærevognens kjennemerke skal i den tid reservevognen nyttes, deponeres hos politiet. Reservevognen skal fylle samme krav som de egentlige lærevogner. Politiet kan påby spesielle skilter som viser at det er lærevogn.

D) *Undervisningsmateriell.*

Sjåførlæreren kan tilpliktes å ha passende undervisningslokale etter politiets nærmere bestemmelse og det undervisningsmateriell som politiet i samråd med Statens bilsakkyndige fastsetter.

E) *Undervisningen.*

3. novbr.

Øvelseskjøringen og den teoretiske undervisning skal skje etter de til enhver tid gjeldende bestemmelser. Det skal legges særskilt vekt på ikke bare å gi elevene den nødvendige kjøreferdighet, men også tilstrekkelig kjennskap til motorvognloven med forskrifter, trafikkreglene og de øvrige bestemmelser som har betydning for motorvognførere, kravene til pålitelighet og den ansvarsbevissthet f. eks. med hensyn til bruk av alkohol, som er nødvendig for høyning av trafikksikkerheten, skal innskjerpes.

Hva spesielt den teoretiske undervisning angår kan denne tilpiktes ordnet som en felles undervisning av flere sjåførlærere med politiets godkjennelse.

Øvelseskjøring i stedets sentrum og mest beferdede gater og veger skal ikke finne sted før vedkommende elev har oppnådd slik ferdighet at øvelseskjøringen ikke hindrer den øvrige ferdsel. Elev som skal avlegge prøven hos de bilsakkyndige, skal få skriftlig erklæring om det antall timer kjøreundervisningen har vært.

F) *Kontroll.*

Sjåførlærer (og hjelpelærer) plikter å underkaste seg slik kontroll med virksomheten som politiet til enhver tid finner — eventuelt ved de bilsakkyndige — å burde utøve.

Denne instruks er midlertidig og vil bli avløst av den generelle instruks når denne er vedtatt.

Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer.

6. novbr

(Gitt av Det kgl. Landbruksdepartement i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer (jfr. kgl. resolusjon av 20. februar 1948) og midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til Staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast.)

§ 1. Bestemmelsene omfatter bare bartrevirke. Med tømmer menes i disse bestemmelser sliptømmer, skurtømmer, kubb og alle sorter spesialtømmer, props, kullskarp og annet minetømmer, rundlast, vedtømmer, virke til wallboard- og treullfabrikker og annet rundvirke. Bestemmelsene omfatter ikke ved som skal anvendes til brensel.

Bestemmelsene omfatter alle fylker sør for Nordland fylke, samt Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier i Nordland fylke.

§ 2. Med salgsforeninger menes i disse bestemmelser alle tømmermørsalgforeninger som står tilsluttet Norges Skogeierforbund. Salgsforeningenes godtgjørelse for arbeid med tømmeromsetningen fastsettes av Prisdirektoratet.

6. novbr. § 3. Når Landbruksdepartementet forlanger det, plikter en hver som kjøper eller avvirker tømmer for salg og videre foredling, å gi opplysninger og oppgaver om avvirkning, salg og kjøp, beholdninger og foredling m. v. av de virkessortimenter som omfattes av § 1.

§ 4. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelser om anvendelse og utnyttelse av forskjellige virkessortimenter og kan herunder bl. a. bestemme at all gran som avvirket til salg innen bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien og kan påby at spesialtømmer av furu skal leveres til kjøpere som har godkjent kjøpekvote for slikt virke.

§ 5. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om fordeling mellom de forskjellige kjøpergrupper av det tømmerkvantum som er planlagt avvirket, og kan pålegge de respektive kjøperorganisasjoner å foreta fordelingen av kvantumet mellom alle kjøpere som hører inn under vedkommende kjøpergruppe.

Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om kjøpekvotes størrelse for lokale sagbruk og andre kjøpere som ikke hører inn under noen kjøpergruppe. Nye kjøpere kan ikke foreta innkjøp og foredling av tømmer uten tillatelse fra Landbruksdepartementet. Unntatt fra denne bestemmelse er kjøp av tømmer til dekning av eget husbehov. Med husbehov menes her nødvendige reparasjoner og vedlikehold av våningshus og driftsbygninger i jord- og skogbruk.

Landbruksdepartementet kan bestemme innen hvilke distrikter og områder av disse de enkelte kjøpere kan kontrahere tømmer.

De kjøpere som har kjøpekvote og som ønsker å kjøpe av salgsforening, må innen 1. januar 1952 gi skriftlig melding til vedkommende salgsforening om det kvantum de ønsker å kjøpe av foreningen i driftsåret.

Ingen kan foreta innkjøp av props, minetømmer, påler og rundlast for eksport uten å ha innhentet tillatelse hertil fra Landbruksdepartementet.

§ 6. Godkjente kjøpere av tømmer kan enten inngå kontrakter med salgsforeningene eller direkte med skogeiere som ikke er medlemmer av salgsforening. Dette gjelder både framdrevet tømmer og tømmer på rot.

Kontrakt for målingstømmer så vel som tømmer kjøpt på rot, som opprettes direkte mellom kjøper og skogeier, må kjøperen sende inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakten er opprettet. Når oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og kubikkberegning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet den 7. november 1949. Når kjøper sender kon-

trakten til registrering må blinkings- og beregningsskjema over 6. novbr. kubikkmasse vedlegges i utfylt stand hvis oppgjør skal skje på grunnlag av blinkelisten, og blinkelisten må være godkjent og underskrevet av herredsskogmesteren.

I tidsrommet 1. januar 1952—1. juli 1952 kan kontrahering av framdrevet tømmer bare skje gjennom salgsforeningene.

Med hensyn til oppgjørsmåten for kontrakter avsluttet direkte mellom kjøper og skogeier bestemmes: Tømmeroppkjøret skjer direkte mellom kjøper og selger med mindre partene og salgsforeningen avtaler annen oppgjørsmåte.

§ 7. Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, og hvis det oppstår skjevheter i fordelingen av det avvirkede tømmerkvantum, kan Landbruksdepartementet påby overføring av tømmer fra en kjøper til en annen. Den kjøper som blir pålagt å avgi tømmer, har krav på å få dekket alle lovlige utgifter han har hatt i forbindelse med innkjøpet. Han kan også forlange at den han skal avgi tømmeret til skal stille sikkerhet for riktig og rett-tidig betaling.

Blir det innmeldt og/eller kontrahert et større tømmerkvantum enn kjøperne innen en kjøpergruppe finner å kunne avta til årets priser, kan Landbruksdepartementet bestemme at eventuell reduksjon av kvantumet skal fordeles proratarisk på alle selgere, eller at overskytende kvantum skal overføres til andre kjøpergrupper som er kjøpere av tømmeret til årets priser. Bestemmelsen foran om sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende.

§ 8. For tømmer som omsettes på rot skal det betales 3 % av kontraktens nettokjøpesum i rotsalgsavgift til Staten. Kjøper og selger betaler en halvpart hver. Beløpet innbetales i sin helhet av kjøperen til vedkommende salgsforening samtidig med at kontrakten sendes salgsforeningen til registrering.

§ 9. Det er forbudt å selge tømmer på rot til andre enn norske statsborgere eller norske selskaper, stiftelser og sammenslutninger.

§ 10. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unntak fra bestemmelsene, og kan også gi dispensasjon — helt eller delvis — fra bestemmelsene for bestemte distrikter.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks, samtidig oppheves bestemmelsene av 25. september 1950 om omsetning m. v. av tømmer.

6. novbr. **Regler for gjennomføring av bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer i visse distrikter.**

(Fastsatt av Landbruksdepartementet i medhold av § 10 i Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 6. november 1951.)

§ 1. Reglene i § 6 i Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 6. november 1951 gjelder ikke for Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker, samt Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier i Nordland fylke. I stedetfor § 6 gjelder for disse distrikter følgende bestemmelser:

§ 2. Kjøpere som hadde kjøpekvote 1949—50 kan fritt kjøpe tømmer i vedkommende distrikt; herunder blir Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker sammen med Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier å regne som ett kjøpedistrikt.

Det er forbudt for andre å kjøpe tømmer, herunder også tømmer på rot, i disse distrikter uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.

§ 3. Kontrakt for tømmer kjøpt på rot skal kjøperen sende inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakt er opprettet. Når oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og kubikkberegning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet den 7. november 1949. Når kjøper sender kontrakten til registrering, må blinkings- og beregningsskjema over kubikkmasse vedlegges i utfylt stand hvis oppgjør skal skje på grunnlag av blinkelisten, og blinkelisten må være godkjent og underskrevet av herredsskogmesteren. Sådanne registrering må bare skje til kjøpere som ifølge § 2 er kjøpeberettiget i distriktet.

§ 4. Kontrakter om salg av tømmer til utenlandske kjøpere skal av selgeren innsendes til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakten er opprettet.

§ 5. Tømmermålingsforeningene må ikke innmåle tømmer til andre kjøpere enn de som er kjøpeberettiget i distriktet ifølge § 2 foran.

§ 6. For øvrig gjelder Bestemmelser for omsetning m. v. av tømmer av 6. november 1951.

6. novbr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lunde herredstyre i møte 16. juni 1951 om reguleringsplan for Vestre Bjervamoen, Lunde herred, Telemark fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 6. novbr.

Vedtektene lyder så:

1. Innenfor rammen av bygningslovens bestemmelser for trebygninger kan bebyggelsen oppføres av tre.

2.

a. I kvartalene 1, 1 a, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8 kan bebyggelsen innredes foruten til beboelse til butikker, kontorer, håndverksbedrifter og annen virksomhet som ikke medfører ulemper for naboene.

b. I kvartal 11 tillates bebyggelsen bare innredet til beboelse.

c. Kvartalene 9 og 10 forbeholdes industribebyggelse. Bølgiler tillates ikke i disse kvartalene. Bygningsrådet kan dog gjøre unntak fra denne bestemmelse etter at helserådets uttalelse er innhentet. Industrianleggenes art og utforming skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av bygningsrådet. Bygningsrådet kan også nekte oppføring av bedrifter som antas å ville medføre ulemper for strøket. Helserådets og brannstyrets uttalelser må først innhentes.

3. Bebyggelsen skal legges i regulert byggelinje. Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lenger inn på tomtene. Plasing av eventuell uthusbebyggelse (garasjer o. l.) fastsettes av bygningsrådet.

4. Bebyggelsen skal maksimum ha to fulle etasjer. Uthus (garasjer) tillates bare oppført i en etasje.

5. For 2-etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 7 m og mønehøyden ikke over 9 m. For 1-etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 m.

6. Takoppbygg tillates på 1-etasjes hus. Nedskjæringer i takflaten tillates ikke.

7. Bygningenes takvinkel må godkjennes av bygningsrådet.

8. Mot regulert veg og mot nabo settes opp passende gjerder som må godkjennes av bygningsrådet. Gjerdene må ikke være over 0,90 m høye.

9. Bygningenes farger samt farger på gjerder må godkjennes av bygningsrådet.

10. Ingen tomt må beplantes med trær som kan virke sjenerende for naboer.

11. Parsellselger er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

6. novbr. 12. Unntak fra disse vedtekters punkter 4 og 8 kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for stedet.

6. novbr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Brumunddal Bygningskommunestyre, Hedmark fylke, om vedtekt til bygningslovens § 48:

Vedtekten lyder så:

1. Bebyggelse av en tomt i regulert strøk må ikke finne sted med mindre det til tomten fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter bygningskommunestyrets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 6 meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens forskrifter.

Etter at bygningsrådets uttalelse er innhentet kan bygningskommunestyret på søknad tillate at opparbeidelsen inntil videre utstår. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Når kommunen opparbeider gate i regulert strøk skal eierne av tomten som støter til gaten refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelsen og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12,5 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter. De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

3. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

4. Kommunen skal selv sørge for nødvendig tinglysing angående den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelse.

5. Når særlige grunner foreligger kan bygningskommunestyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

6. novbr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Horten bystyre i møte

1. oktober 1951 om vedtekter til bygningslovens § 94 6. novbr. (innretning, drift og kontroll av heisanlegg) for Horten.

Vedtektene skal være de samme som for Oslo, inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avdeling for 1948, side 23.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

7. novbr.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25. juli 1913, om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25. april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som kommunestyret i Frei, Møre og Romsdal fylke, har gjort i møte 14. september 1951 om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de unntak som er nevnt nedenfor på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 9.

Dagen før søn- og helgedager lukkes kl. 17. Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 15.

B. På søn- og helgedager, samt 1. og 17. mai holdes helt lukket. Utsalgssteder som bare selger melk og fløte kan holde åpent fra kl. 9 til kl. 10, men skal holde helt lukket 1. påskedag, 1. pinsedag, 1. juledag og nyttårsdag.

§ 2. Utsalgssteder som bare handler med frukt og tobakk, kan på hverdager holde åpent fra kl. 9 til kl. 19.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder og ordres som er innkommet før lukningstiden.

§ 4. Denne vedtekt omfatter ikke bensinstasjoner.

§ 5. Overtredelser av vedtekta straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

7. novbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre i møte 25. oktober 1951 om regulering av vestre del av område D, Eiksmarka, Bærum herred, Akershus fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en mindre endring foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig og ikke overstige 2 fulle etasjer.

7. novbr. 2. Husenes størrelse og plasing fremgår av planen.
3. Husenhetene på tomtene 10, 11, 12, 13, 14, 21, 22, 23 bindes sammen som kjedehus eller på annen arkitektonisk måte som bebyggelsesplanen viser. Disse hus kan utføres i sin helhet i tre.
4. Rekkehusbebyggelsen på tomtene 1, 2, 3, 4, 30, 33, 34, 35, 36, 37 kan utføres i sin helhet i tre.
5. Parsell 32 er satt av til tomt for telefonsentral.
6. På parsell 4 kan bygges en forretning som bebyggelsesplanen viser.
7. På parsell 15 kan, istedet for garasje, oppføres et mindre fellesvaskeri i 1 etasje.
8. På lekeplassene kan oppføres hushjelpus, lekestue eller leskur i en etasje på inntil 80 m² bebygget flate.
9. Garasjer, hvis størrelse ikke må overstige 25 m² pr. leilighet, legges arkitektonisk i forhold til våningshusene og som felles garasjer på tomtene 28 og 31.
10. Mot lekeplasser og veger kan settes 80 cm høyt flettverksgjerde med vinkeljern i overkant eller levende hegn. Mellom de enkelte hus i rekke eller kjede må ikke oppsettes gjerde, men tomtegrensene kan markeres ved busker o. l.
11. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som er i strid med reguleringsplan eller vedtekter.
12. Bygningsrådet kan innvilge mindre vesentlige unntak fra disse vedtekter innenfor rammen av bygningsloven og de kommunale bygnings- og reguleringsvedtekter.

8. novbr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bodin herredstyre i møte 5. juni 1951 om reguleringsplan for Øvre Myrvold, Bodin herred, Nordland fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Veger, gjerdelinjer, byggelinje og parsellinndeling skal være i samsvar med reguleringsplanen, men bygningsrådet kan tillate avvikelser fra den viste parsellinndeling når det skjer i harmoni med bebyggelsen og planen for øvrig.

2. Bebyggelsen kan være av tre eller mur (betong). Trebygning må ikke ha større grunnflate enn 200 kvadratmeter.

3. Ingen tomter må bebygges med mere enn $\frac{1}{5}$ av sitt areal.

4. Ingen bygning må plaseres nærmere nabogrense enn 5 meter. 8. novbr.
5. Alle våningshus skal ha to hele etasjer. Bygningsrådet kan dog i enkelte tilfelle tillate $1\frac{1}{2}$ etasje. 1 etasjes våningshus tillates ikke.

6. Bygningene skal ha sadeltak og en takvinkel på $35^\circ \pm 2^\circ$.

7. Byggeanmeldelse for våningshus skal ledsages av situasjonsplan som også viser hvordan uthus og/eller garasje tenkes plassert på tomten, selv om sådan bygning ikke aktes oppført i første omgang.

Denne plassering skal være bindende hvis uthus/garasje senere blir oppført.

8. Der må ikke innen området drives forretning av noen art.

9. Det areal som er reservert til park kan ikke nyttes til annet formål.

10. Tomtene skal inngjerdes. Sammenhengende gjerde skal ha samme høyde og være mest mulig ensartet. Gjerde må godkjennes av bygningsrådet.

11. Fargen på hus og gjerde må godkjennes av bygningsrådet. Det må påsees at fargene i strøket harmonerer.

12. Ingen tomt må beplantes slik at det virker sjenerende for nabo.

13. For øvrig gjelder bygningsloven og bygningsvedtektene for Bodin.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

8. novbr.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924, § 3, stadfester departementet vedtak av Hof kommunestyre 16. oktober 1951 om bygningsvedtekter for Hof i Vestfold.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av: Lensmannen, helserådets ordfører, brannsjefen og tre av herredstyret valgte medlemmer, hvorav en skal være husmor og en bør være medlem av det sittende formannskap.

Til lovens § 57.

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan tinglyses dersom det forevises attest fra vedkommende oppmålingsmyndighet om at målebrevet er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for oppmåling er betalt.

Til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning til opphold for mennesker, og ingen bygning innredes til sådant bruk uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder om bygning bestemt til opphold for dyr.

8. novbr. Til lovens § 62.

Grunnstykker utenfor regulert strøk må ikke bebygges uten at de enten er beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt veg, eller er tilknyttet en sådan ved en av bygningsrådet godkjent atkomst. For så vidt denne ikke tilhører den som bygger skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Til lovens § 116.

1. De nødvendige uthusbygninger for gårdsbruk kan oppføres, påbygges eller repareres uten hensyn til bygningslovens bestemmelser når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 25 meter, og ikke nærmere veggrunn, som er åpen for offentlig ferdsel, enn 10 meter. Den innbyrdes avstand mellom et gårdsbruks enkelte bygninger bestemmes av bygningsrådet. Blir uthuset mer enn 250 m² må det dog ikke komme nærmere annen bebyggelse enn 10 meter. For øvrig kommer bygningslovens bestemmelser på vanlig måte til anvendelse for beboelseshus.
2. Hvor bygningsrådet, under hensyn til bygningenes størrelse finner det forsvarlig, kan det tillates at bestemmelser som nevnt under punkt 1 gis anvendelse på de nevnte bygninger for gårdsbruk når de ikke kommer nærmere nabogrunn enn 15 meter.
3. Bestemmelser om rom for husdyr skal dog gjelde uansett bygningens avstand fra nabo til veg.
4. For små sportshytter, små sommervillaer og lignende isolert beliggende bygninger som bare beboes leilighetsvis, kan bygningsrådet fastsette nærmere bestemmelser. Bygningslovens bestemmelser om avstand fra nabo kan dog ikke fravikes.
5. For oppførelse, om- eller påbygging av slike bygninger som omhandles i denne vedtekt kommer bygningslovens §§ 34 og 124 til anvendelse på vanlig måte.
6. Før de bygninger som er omhandlet i denne vedtekt oppføres eller ombygges, skal skriftlig anmeldelse herom være innsendt til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelse være meddelt. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om anvendelse, beskaffenhet, størrelse og avstand fra veg, nabogrunn og annen bebyggelse. For anmeldelse av bygninger som nevnt erlegges vanlig anmeldelsesgebyr, men er for øvrig fritatt for avgifter. For utførelse av reparasjoner på de bygningene som er nevnt i denne vedtekt er anmeldelse unødvendig.
7. Ved oppførelse av de nevnte bygninger ovenfor blir under enhver omstendighet bestemmelsene i herredshelseforskrifter om bygningers oppførelse m. v. å iakttatt.

Til lovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent ansvarshavende. Godkjennelsen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet hvis vedkommende ikke oppfyller de krav som stilles til pålitelighet og duelighet.

Til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunnvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygde.

Kongelig resolusjon.

Kjøpstaden Levangers grenser mot Frol herred utvides i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Fra 15. november 1951 føres over til kjøpstaden Levanger den regulerte del av «Lillemarksbakkene» i Frol herred i Nord-Trøndelag fylke.

Området er beliggende mellom den tidligere bygrense og følgende nye grenselinje: Fra Levangerelvas djupål langs Brusvebruas sydvestside i rett linje til østgrensen for Levanger gård, videre etter denne grense i sydlig retning til gårdens dyrkbare areal av området under bakkefoten påtreffes. Herfra går grensen i nordvestlig retning rettlinjet mot en liten holme i Levangerelva til elvas djupål, som grensen deretter følger til den tidligere bygrense.

§ 2. Kjøpstadens nye grenselinjer skal på Levanger kommunes bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunal- og arbeidsdepartementet oppnevner. Forretningen skal stadfestes av Kongen.

§ 3. Det område av Frol herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Levanger (byutvidelsesområdet), skal fra 15. november 1951 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 14. november 1951 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. De personer som 15. november 1951 har hjemstavn i Frol herred og som den dag bor eller — dersom de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på byutvidelsesområdet, skal ha sin hjemstavn i Levanger.

§ 5. De personer som 15. november 1951 bor på byutvidelsesområdet, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Levanger fra det tidspunkt de sist tok bopel i Frol herred.

§ 6. Bygninger på byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges

9. novbr. Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre by-områder. Om og i tilfelle i hvilken utstrekning noe slikt nedslag skal tilstås noen del av bebyggelsen på det innlemmede område, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 7. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å føre opp trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 nr. 2.

§ 8. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til beregningen av de geistlige embets- og tjenestemenns lønner som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 9. Avgjørelsen av det økonomiske oppgjør mellom Levanger og Frol kommuner treffes ved skjønn.

Skjønnsnemnda skal bestå av 3 personer oppnevnt av Kommunal- og arbeidsdepartementet. Nemndas medlemmer skal være bosatt utenfor de interesserte kommuner.

Skjønnsnemndas avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse hvor også fastsettes terminene for betalingen av eventuelle skjønnsbeløp. Kommunaldepartementet gir nærmere regler for avholdelsen av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av departementet og bæres av Levanger kommune.

§ 10. Denne resolusjon trer i kraft fra 15. november 1951.

9. novbr.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 5, jfr. § 11, i midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk bestemmes:

I. Punkt I i kgl. resolusjon av 11. januar 1946, jfr. kgl. resolusjon av 1. mars 1946, skal heretter lyde:

Fangst av sei under 35 cm til annet enn menneskeføde og agn er forbudt. Lengden måles fra snutespiss til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Fiskeridirektøren kan inntil videre dispensere fra denne bestemmelse i særlige tilfelle.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgeber: Statsrådsekretariatet.